724/05

Den 24. maj 2005 blev i sag nr. 64.927:

xxxxxxxxxx xxxxxx xxxxx
xxxxxxxxx xxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx x

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager ved sin advokat over, at selskabet har afvist at betale de advokatomkostninger, som hun har afholdt i forbindelse med selskabets genoptagelse af en sag om et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist af betale advokatomkostningerne i forbindelse med genoptagelsen under henvisning til, at selskabets sagsbehandling ikke har nødvendiggjort advokatbistand.

Det fremgår af sagen, at klageren den 16/12 1997 var kommet til skade, og at selskabet i første omgang udbetalte en á contoerstatning svarende til en méngrad på 15 %. Dette havde klageren været utilfreds med, hvorefter sagen var blevet indbragt for nævnet, der i ankenævnskendelse nr. 51.012 har anført følgende:

"Nævnet udtaler:

Det lægges til grund, at méngraden på nuværende tidspunkt ikke kan fastsættes endeligt, og efter de foreliggende oplysninger finder nævnet ikke grundlag for at pålægge selskabet at udbetale yderligere á contoerstatning. Da méngraden ikke er endelig, finder nævnet ikke grundlag for nu at tage stilling til, hvilken indflydelse den

tidligere knæskade måtte have på den samlede méngrad. … Klagen kan ikke tages til følge."

Sagen blev herefter forelagt Arbejdsskadestyrelsen, der i sin udtalelse af 22/2 2001 fastsatte méngraden til 40 %.

På den baggrund udbetalte selskabet en samlet ménerstatning svarende til 40 % mén samt dækkede klagerens advokatomkostninger.

Pensionskassen for Sygeplejersker har indhentet en speciallægeerklæring af 9/11 2003 udarbejdet af speciallæge i ortopædkirurgi, overlæge S.A.S.

Efterfølgende har Pensionskassen for Sygeplejersker i skrivelse af 9/2 2004 meddelt klageren, at hun bl.a. var berettiget til invalidepension med virkning fra den 1/2 2004.

O. Kommune har i skrivelse af 1/3 2004 meddelt klageren, at hun med virkning fra den 1/3 2004 var blevet tilkendt førtidspension.

Den 17/3 2004 anmodede klageren selskabet om at genoptage sagen, idet hun henviste til, at hendes tilstand var blevet forværret. Hun fremsendte bl.a. speciallægeerklæringen af 9/11 2003.

Til trods for, at sagen tidligere havde været forelagt Arbejdsskadestyrelsen, og at klagerens krav var forældet, forelagde selskabet alligevel sagen for en af selskabets rådgivende læger, der vurderede, at det ikke af speciallægeerklæringen af 9/11 2003 fremgår, at klagerens tilstand havde ændret sig siden sidste undersøgelse. Selskabet ville på den baggrund ikke genoptage sagen, hvilket blev meddelt klageren i skrivelse af 27/4 2004.

Dette har klageren i skrivelse af 5/5 2004 til selskabet protesteret over, og hun anmodede bl.a. om, at sagen blev indbragt for Arbejdsskadestyrelsen på ny.

Dette indvilligede selskabet i, og den 12/5 2004 fremsendte selskabet en erklæringsblanket til klageren, som hun kunne underskrive i forbindelse med sagens forelæggelse for Arbejdsskadestyrelsen.

I skrivelse af 14/6 2004 til selskabet har klagerens advokat meddelt, at han nu repræsenterede klageren, og at han havde konstateret, at selskabet nu allerede selv på foranledning af klageren havde genoptaget sagen og ville sende den til fornyet vurdering i Arbejdsskadestyrelsen. Endvidere har han anført, at han forventede, at selskabet ville dække klagerens rimelige advokatomkostninger.

Klageren har i skrivelse af 20/6 2004 til selskabet fremsendt erklæringen til brug for forelæggelse for Arbejdsskadestyrelsen.

I skrivelse af 23/6 2004 til klagerens advokat har selskabet meddelt, at sagen var blevet indbragt for Arbejdsskadestyrelsen, og at selskabet i øvrigt ikke kunne betale advokatomkostninger.

Der har herefter været yderligere korrespondance parterne imellem.

I klageskrivelsen hedder det bl.a.:

> "Som det fremgår af vedlagte materiale, er min klient i anledning af ulykkestilfældet stærkt invalideret.
>
> Ved skrivelse af 17.03.2004 anmodede A.P.A. Topdanmark om at få genoptaget sagen, idet tilstanden og méngraden ansås for væsentligt forværret siden afgørelsen fra Arbejdsskadestyrelsen i januar 2001. Henvendelsen forblev i første omgang helt ubesvaret, og da anmodningen endelig blev besvaret, afviste Topdanmark at genoptage sagen. Efterfølgende ændrede Topdanmark standpunkt og fremsendte herefter sagen til Arbejdsskadestyrelsen. Som sagens bilag … fremlægges diverse skrivelser til belysning heraf.
>
> I forbindelse med Topdanmark's fremsendelse af sagen til Arbejdsskadestyrelsen henledes opmærksomheden på en række konkrete forhold, som Arbejdsskadesty-

relsen i den konkrete sagsbehandling skal være opmærksom på og tage hensyn til. Som bilag … fremlægges skrivelse af den 23.06.2004 fra Topdanmark til Arbejdsskadestyrelsen.

Det bemærkes i relation til de anførte forhold, at min klient ikke har nogen specielle erhvervsmæssige eller sociale forhold, der skal tages hensyn til, at min klient ikke har nogen symptomer i relation til udækkede skader og afslutningsvist, at min klient ikke har haft nogen forudbestående gener.

I lyset dels af det tidligere ganske komplicerede forløb der har været i sagen - i hvilken forbindelse der blev ydet advokatomkostninger - dels det forløb sagen har haft indtil nu, og dels at en afgørelse har væsentlig betydning for A.-M.P.A., er det min opfattelse, at der i den konkrete situation skal betales rimelige advokatomkostninger, idet advokatbistanden må anses for værende nødvendig.

Til støtte herfor skal jeg i øvrigt blandt andet henvise til kendelse fra Ankenævnet nr. 4999."

Arbejdsskadestyrelsen har i sin udtalelse af 17/9 2004 fastholdt, at klagerens méngrad skulle vurderes til 40 %. Af udtalelsen fremgår bl.a.:

"Vi har i vores vurdering lagt vægt på, at der synes at være sket en lille forværring i tiden efter vores tidligere vurdering i form af let forværret føleforstyrrelse på venstre fod, men forværringen kan ikke begrunde en méngrad på 5 procent eller derover. Herefter er vores vurdering på det foreliggende grundlag:

Nerveskade/refleksdystrofi med 40 graders strækkemangel i knæ vurderes til en méngrad på skønsmæssigt 15 procent.

Peroneusparese med klotæer vurderes efter styrelsens vejledende méntabel punkt D.2.10.4.2 til 15 procent.

Føleforstyrrelse svarende til venstre fod vurderes til skønsmæssigt 5 procent.

Efter samråd med vores neurokirurgiske speciallægekonsulent er det endvidere vores vurdering, at angivne lændegener uændret kan begrunde et mén på 5 procent. De angivne gener fra bryst og nakke er tilkommet uden sammenhæng med aktuelle hændelse og giver derfor ikke anledning til yderligere mén.

På denne baggrund fastholdes vores tidligere vurdering af méngraden på 40 procent."

I selskabets skrivelse af 9/11 2004 til nævnet hedder det bl.a.:

"Få foranledning af forsikredes breve i sommeren 2004 har vi selv i overensstemmelse med forsikringsvilkårenes ankebestemmelser forelagt sagen for 2. gang for Arbejdsskadestyrelsen, og der har således ikke været nogen retslig tvister om, hvorvidt vi kunne genoptage sagen eller ej. Vi har ikke henvist til, at sagen rettelig var forældet jf. Forsikringsaftalelovens § 29, ligesom vi heller ikke har henvist til, at sagen var endelig afgjort af en voldgift tidligere, men for at tilgodese forsikrede i videst muligt omfang, har vi på trods af disse forhold alligevel genoptaget sagen.

Advokatens medvirken i sagen har ikke været nødvendig, da der alene har været tale om almindelig korrespondance uden nogen problemer, og forsikrede har også vist, at hun selv kunne varetage denne korrespondance, idet sagen som nævnt tidligere har været forelagt Arbejdsskadestyrelsen, og således var forsikrede ikke ubekendt med, hvorledes en ankesag skulle føres.

Da der således alene har været tale om almindelig administrativ korrespondance, mener vi ikke, at sagen har været så kompleks, at der har været behov for advokat, og i øvrigt har advokatens mellemværende jo heller ikke udvirket, at méngraden er blevet forhøjet, så derfor finder vi ikke, at der er grundlag for at betale advokatsalær i denne sag, hvilket vi således fastholder."

Nævnet udtaler:

Det er nævnets opfattelse, at selskabets sagsbehandling ikke har været af en sådan karakter, at advokatbistand har været nødvendig. Nævnet finder derfor ikke at kunne kritisere, at selskabet har afvist at refundere klageren de advokatomkostninger, som hun har afholdt i forbindelse med selskabets genoptagelse af sagen.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand